Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

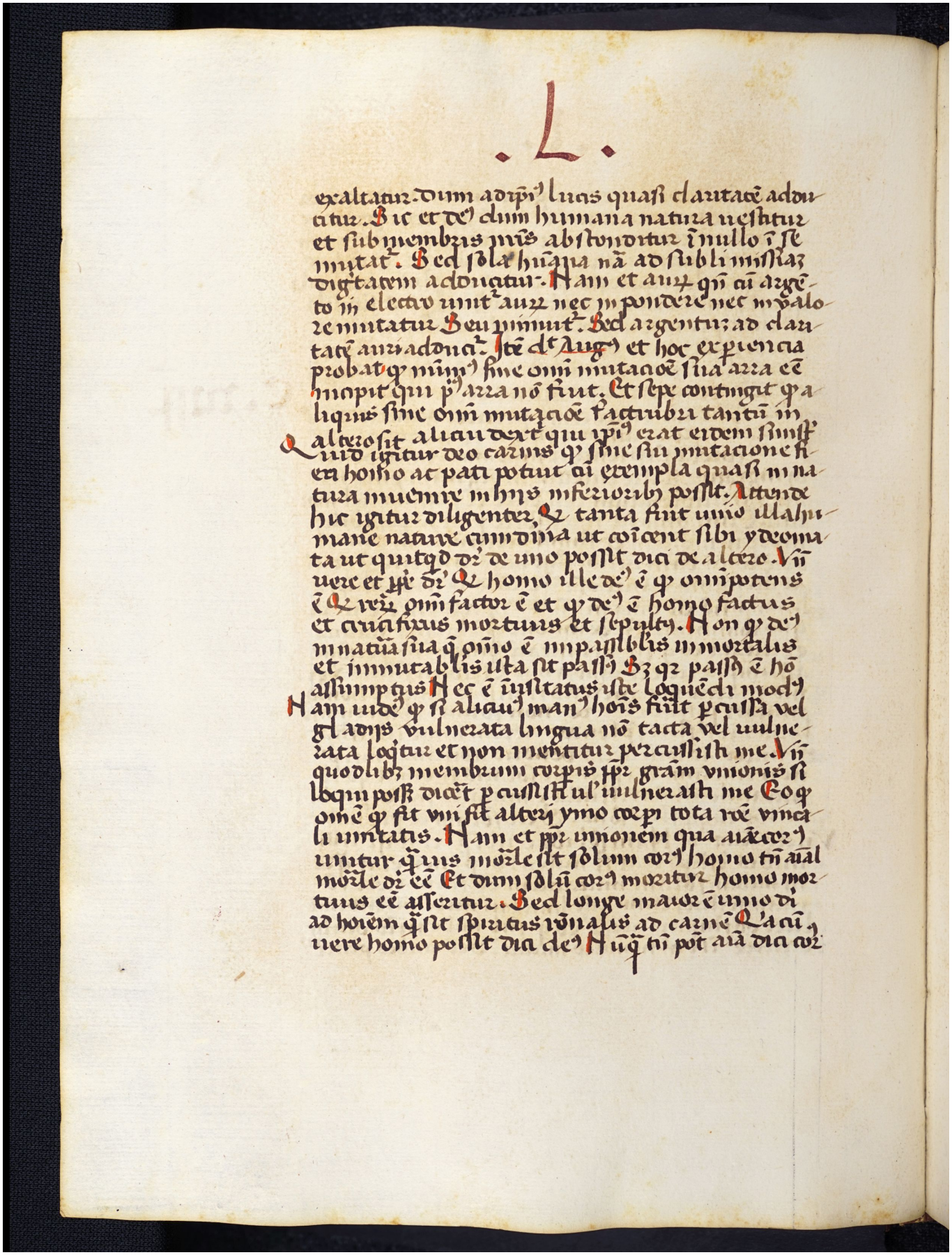

.L.

exaltatur. Dum adripi luna quasi claritate adducitur. Sic et deus dum humana natura vestitur et sub membris mis abscondit in nullo se mutat. Sed sola humana nā ad sublimissimam dignitatem adunatur. Nam et aurum qui ai argento in electro unit aurum nec in pondere nec in valore mutatur sed ei unimur. Sed argentum ad claritatem auri adunat. Ite dicit Aug et hoc experientia probat q minus fine omni mutatione sua arra ee inopit quin p arra nō fiunt. Et sepe contingit q aliquis sine omni mutatione factus tantū in alterio sit aliquid dicit quin ipse erat eidem simile

Quid igitur deo carius q sine sui mutatione fieri homo ac pati potuit ai exemplā quasi in natura inuenire in his inferioribus possit. Attende hic igitur diligenter. Q tanta fuit unio illa humane nature cum divina ut coierent sibi ydeomata ut quitqd dr de uno possit dici de altero. Vnū uere et ipse dr. Q homo ille deus e q omnipotens e Q rex omni factor e et q deus e homo factus et crucifixus mortuus et sepultus. Non q deus in natura sua q omno e impassibilis immortalis et immutabilis ita sit passi sz q passi e homo assumptus Hec e iustitatus iste loquendi modus

Nam inde q si aliqui man hois fuit percussa vel gladius vulnerata lingua nō tacta vel vulnerata loquitur et non mentitur percussisti me. Vnū quodlibz membrum corpis ipsi gratiam vnionis si loqui posset dicet percussisti ul' vulnerasti me Eo q omne q fit vni fit alteri ymo corpi tota re vinculi unitatis. Nam et ipsi unionem qua anime corpi uniuntur q uis mortale sit solum corpus homo tri aut mortale dr ee Et dum solum corpus moritur homo mortuus ee asseritur. Sed longe maior e unio di ad hominem q sit spiritus rōnalis ad carnem Q'a cū uere homo possit dici deus Huiusmodi pot aia dici corpus